

som sådan. For bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 3. Bøderne anvendes til nedbringelse af de i § 8, stk. 1, omhandlede udgifter.

§ 10.

Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland. Lov nr. 386 af 22. februar 1939

om udførsel, indførsel og forhandling af fjerkræ, jfr. lov nr. 58 af 3. marts 1948, ophæves, men de i medfør af nævnte love udstedte bekendtgørelser forbliver i kraft, indtil de afløses af eller ophæves ved bekendtgørelser udstedt i medfør af nærværende lov.

Bemærkninger til lovforslaget.

De nugældende bestemmelser om fjerkræ findes i lov nr. 386 af 22. februar 1939 om udførsel, indførsel og forhandling af fjerkræ, hvilken lov oprindelig var tidsbegrænset, men blev gjort permanent ved lov nr. 58 af 3. marts 1948. Ved lov nr. 131 af 13. april 1954 om udførsel og indførsel af levende dyr m. m. ophævedes de fornævnte regler for så vidt angår udførsel og indførsel af levende fjerkræ.

Efter at der i sommeren 1955 optrådte et par tilfælde af hønsepest (Newcastle disease) heri landet, opstod der hos de veterinære myndigheder samt de interesserede fjerkræorganisationer et ønske om, at der kunne foreskrives regler til sikring af en forsvarelig indsamling af fjerkræ fra producenterne til fjerkræslagterierne, således at man derigennem kunne reducere faren for at få spredt smitsomme sygdomme. Da dette i henhold til gældende lov ikke var muligt over for de ikke-autoriserede virksomheder, var der enighed om at fremsætte ønske om at få gennemført en lovændring, således at alle fjerkræslagterier, altså også de, der kun slagter til hjemmemarkedet, skal være autoriseret. Så vidt har regeringen ikke ment det muligt at gå på een gang, men har indskrænket sig til at kræve autorisation af de virksomheder, der slagter til eksport eller til forhandling i butikker.

Selv dette betyder et ret kraftigt indgreb over for et hidtil frit erhverv, idet det anslås, at ca. halvdelen af hjemmemarkedets forbrug for tiden dækkes af de ikke-autoriserede virksomheder. På den anden side må det vist indrømmes, at adskillige af de ikke-autoriserede virksomheders hygiejniske standard er ringe, således at et autorisationskrav ville være ønskeligt, også for at få mulighed for at forbedre standarden. I lovforslagets § 2, stk. 1, er der åbnet mulighed for en lempelig overgangsordning for de ikke-autoriserede virksomheder.

Medens der med hensyn til kød af heste, hornkvæg, får, geder og svin findes udfærlige regler om dyrlægekontrol med dyrene såvel før som efter slagtingen, eksisterer der ingen krav om en egentlig

dyrlægekontrol med slagtefjerkræ. Der findes visse fjerkrækontrolstationer, hvor fjerkræet kan blive dyrlægeundersøgt, og der optages nu i lovforslaget en bestemmelse om, at opskåret fjerkræ kun må forhandles på hjemmemarkedet, såfremt det er godkendt af en dyrlæge, men det normale er, at det enkelte fjerkræ, der sælges i forretningerne, ikke er dyrlægekontrolleret. Det vil af denne grund være af stor betydning, at der også over for de ikke-autoriserede virksomheder af nogen betydning kan stilles krav i hvert fald med hensyn til disses hygiejniske indretning og drift samt med hensyn til kvaliteten og sundhedstilstanden af det fjerkræ, der indgår i driften og kan tillades solgt.

Et egentligt krav om, at alt fjerkræ skal være dyrlægeundersøgt og som følge heraf åbnet, finder man, at tiden ikke er moden til. På hjemmemarkedet går udviklingen i retning af salg af opskåret fjerkræ, og med dette foreslås der nu et krav om dyrlægekontrol.

Foruden ved kravet om autorisation af alle virksomheder af nogen betydning og om dyrlægekontrol med opskåret fjerkræ til hjemmemarkedet afviger det foreliggende lovforslag fra den bestående lov ved at stille krav om, at også fjerkrækonserves og fjerkrækødekstrakt til forhandling her i landet skal tilvirkes i autoriserede virksomheder. Dette krav stemmer med de her i landet herskende begreber om hygiejne og kontrol.

Endelig medtages efter fjerkræeksportudvalgets ønske på ny regler om, at eksport af levende fjerkræ til slagtning kræver autorisation.

Bødebestemmelsen svarer til den i forslag til lov om sundhedskontrol med planteskoleplanter indeholdte, dog at bestemmelsen om administrativt bødepålæg er udgået.

I øvrigt er der ikke større reelle ændringer i forhold til den gældende lov, og om denne henvises til bemærkningerne til det lovforslag, der førte til loven, jfr. rigsdagstidende 1938-39, tillæg A, sp. 2747-2752.